

NAŠI POKOJNI

V soboto, 23. oktobra 2004, je v Princ Alfred bolnišnici, Camperdown, NSW, umrl **VLADIMIR LOVRENČIČ**. Rojen je bil 12.5.1932 v Mariboru. Poročen je bil z Betty roj. Donnelly. Pokojnik je bolehal za levkemijo zadnjih 18 mesecev. Poleg ene zapuščal tudi sina Larryja, v domovini pa brata Leona in sestro Elzo. Pogrebna maša je bila v petek, 29.10., v cerkvi sv. Fiakra v Leichhardt, pokopan pa je na slovenskem pokopališču na Rookwoodu.

V četrtek, 4. novembra, je Sutherland bolnišnici umrla **NADA TEREZIJA PFRINGLE roj. KROPEJ**. Rojena je bila v Beogradu 16.10.1955 slovenskim staršem pokojnemu Milanu Kropelj in Ljudmili roj. Koncut. V Avstralijo je prišla leta 1959. Družina je živela v Ashfieldu. Nada je bila zaposlena na banki in tudi v Western Suburbs bolnišnici v Croydonu. Pokojnica zapuščala sina Guntherja (30 let) in Bjojnija (23 let), mamo Ljudmilo, sestro Suzi in teto Marijo Kos. Pogrebna maša je bila v kapeli Srca Jezusovega v Rookwoodu, v četrtek, 11.11.2004. Pokopana je bila v družinski grob na slovenskem pokopališču.

V sredo, 10. novembra 2004, je v Concord bolnišnici (Sydney), umrla **ANGELA VERTEL roj. UMKOVIČ**. Rojena je bila 2.8.1932 v Račicah na Korčuli kot hčerka Nika in Marije roj. Silič. Angela je prišla v Avstralijo leta 1963. Leta 1967 pa se je v Paddingtonu poročila s Francem Vertelom, ki je po rodu iz Podgraj. Poleg moškega zapuščala sina Jožeta, dve vnukinji, sestre Erlindo in Ano ter brata Anteja. Pogrebna maša za pokojno je bila v naši cerkvi v torek, 16.11.2004. Pokopana pa je na slovenskem pokopališču v Rookwoodu. **p. Valerijan**

V letošnjo svečanost ob Vseh svetih se je vmešal nekašen škrt, bi lahko rekli, saj je poleg vseh opozoril in dogovorov s katoliško pisarno na pokopališču v Rookwoodu prišlo do nesporazuma in naša duhovnika in verniki so zaman čakali pred zaprtimi vrati cerkve Srca Jezusovega na pokopališču, nakar so se odločili za mašo na prostem, ob znamenju križa v sredini slovenskega pokopališča. Ker je pisarna ob nedeljah zaprta, ni bilo mogoče priti v stik z odgovornimi ljudmi, človek s ključem pa se je prikazal šele eno uro kasneje, ko je bila svečanost že skoraj končana.

Vernikov je bilo zelo veliko, saj se tudi število slovenskih grobov veča in število svojcev, ki okrasijo grobove s cvetjem in pomolijo kak Očenaš za svoje

drage pokojne, je tudi vedno večje. Hvala Bogu, da imajo naši duhovniki tudi direktno zvezo s sv. Rafaelom, ki vedno poskrbi za lepo vreme na tak dan, tako da ni bilo niti deževno niti prevročje, ampak ravno prav. Še celo ozvočenje je dobro delovalo, tako da se je dobro slišala tako maša, kot tudi petje cerkvenega pevskega zbora in moškega zbora Romanin pod južnim soncem, ki sta polepšala dan z ubranim petjem. Če bi imeli na slovenskem pokopališču še nekaj več klopi za starejše in bolehe, bi bili kar vsi zadovoljni z mašo na prostem.

Govori se tudi o tem, da bi ob slovenski kapelici postavili zid s prostori, kamor bi se spravljale naše pepelom tistih Slovencev, ki se odločijo za upepelitev. Za take morajo trenutno najti mesto drugje. Lepo in prav pa bi bilo, če bi tudi tisti Slovenci našli mesto na slovenskem delu pokopališča. Kaj mislite o tem? **Martha Magajna**

Iz Kraljevine dežele

V Brisbanu imamo Slovenci vsako leto v novembru sv. mašo za vse pokojne rojake v Queenslandu, ki so odšli iz naše srede. Tokrat nas je 17. oktobra obiskal pater Valerijan in maševal v vseh večjih središčih Zlate obale, Brisbana in Sonene obale. Na zemljišču društva Planinke smo se po maši v dvorani v procesiji z rožnim vencem podali h kapelici Marije Pomagaj, kjer imamo vklesana imena pokojnih rojakov. Tam je pater prebral letošnja imena pokojnih. Ob tem se tudi spomnimo vseh svojih sorodnikov v domovini, katerih grobove ne moremo obiskati. Pater Valerijan se je po šestih dnevih med nami vrnil nazaj v Sydney ter nam še obljubil, da dobimo naslednji obisk slovenskega duhovnika kmalu v začetku novega leta 2005.

Ob letošnjem patrovnem obisku smo imeli tudi **pogreb ANKE BROČIČ** doma iz Ilirske Bistrice, ki je po daljši bolezni raka prav čakala slovenskega duhovnika, saj je samo nekaj ur po maziljenju in sv. maši na njenem domu mirno zaspala. Anka je imela veliko prijateljev pri pogrebnih sv. maši v cerkvi Holy Cross Kippa Ring. Njeni podatki in datumi so vam že znani, zato bi vam rad podal le nekaj značilnih vrtilin po katerih je bila pokojna poznana med nami, saj se jo spominjamo, kot dolgoletno sodelavko naše skupnosti, kakor tudi reiserke veseloigre Špelca v Ljubljani, katera je leta 1985 dožela velik uspeh v Brisbanu in Sydneyu. Ob obisku škofa msgr. Jožefa Kvasa je uprizorila še

enodejanko Potica za škofa ter naslednje leto še enodejanko Miklav•ev ve•er. Od leta 1985 naprej je tudi ve• let uspešno vodila slovenske radijske oddaje na radiu 4 EB, kjer je naredila radijski izpit za panel operatorja. Bila je velika ljubiteljica balinanja in je uspešno sodelovala pri naših, kakor tudi drugih lokalnih balinarskih društvih. Naj po•iva v miru. So•alje njenemu mo•u Tonetu in h•erki Esteri z dru•ino. Lep pozdrav! **Mirko Cuderman, QLD**

NAJ VPIŠEM NOVEGA •ELANA v našo slovensko skupnost: Janez Jo•e •AGAR se je rodil 16.9.04 v Canberri. O•e Marjan in mati Kathy sta dobila prvega sina, Nasha in Eliza pa prvega bratca. **Pozdravljeni!**

Cilka •agar, Lightning Ridge NSW

Revija za Slovence po svetu

Slovenija.svet, november 2004

Pred nami je nova številka revije Slovenija pika svet. Uvodni del je posve•en povoliinemu •asu v Sloveniji in analizi novonastalim razmeram. Zadnje parlamentarne volitve so namre• prinesle pomemben zasuk v slovenskem politi•nem prostoru, po katerem je pri•akovati kar nekaj sprememb. O vsem tem podrobneje piše Toma• Celestina. Pomembne naloge •akajo tudi zunanjo politiko, saj je Slovenija, tako je prepri•an novinar Branko Soban, še vedno premalo prepoznavna, preve• pasivna in prilagodljiva. Z vstopom Slovenije v evroatlantske povezave se pravo delo šele za•enja. Evropski partnerji namre• od Slovenije ne pri•akujejo prilagajanja, kot smo bili vajeni poslušati doslej, temve• predvsem jasna stališ•a do klju•nih vprašanj svetovne politike ter samostojno razmišljanje; samo tako bo lahko postala dejavni in prepoznavni •lan evropske skupnosti. Pomemben korak na doma•em polju pa je bila postavitev spomenika •rtvam vojnega in povojnega nasilja v Teharjah. Okoli tega vprašanja se je dolga leta bil vro• politi•ni boj, nazadnje pa je le obveljala predvsem pieteta do mrtvih in politi•ni konsenz glede samega obele•ja. Spomenik v Teharjah je zato pomemben korak k spravi vseh Slovencev in preseganju medvojnih in povojnih razkolov, ki so usodno zaznamovali tudi Slovence v svetu. Odkritje spomenika so pozdravili prav vsi predstavniki slovenskega dru•benega dogajanja, •rtvam nasilja

pa so se poklonili najvišji predstavniki tako politi•nega kot cerkvenega •ivljenja. Oktober je za Slovenijo povezan tudi z dnevom reformacije, Primo•em Trubarjem in slovensko knjigo. In tej temi smo v zadnji številki Slovenije pika svet posvetili dol•no pozornost. Protestantizem je namre• pomembno zaznamoval ne le našega slovstva, temve• predvsem slovenskega duha. Kot poudarja profesor Marko Kerševan, nas protestantizem u•i, da se ne smemo zapirati pred svetom, pa tudi ne pasivno sprejemati ideje in zamisli drugih. Naša mo• lahko izhaja le iz tega, da si zmoremo zunanje pobude kriti•no prisvojiti. O tem bi verjetno znali veliko povedati tudi premnogi Slovenci, ki so v svetu pustili svoj pe•at. Eden takih je zagotovo dr. Edi Gobec iz Clevelanda, ustanovitelj slovitega centra za slovensko dediš•ino, ki je raziskoval razseljene Slovence in bele•il njihove dose•ke v novih domovinah. Pomemben pe•at v svetu je v preteklosti pustil tudi kamniški sadjar in misijonar Franc Pirc, po katerem je v Minesotti poimenovano celo mesto in v njem Kamniška ulica. Tudi o tem pišemo v zadnji številki Slovenije pika svet. Seveda nismo spregledali 70-letnice kulturnega društva Cankar v Sarajevu, kjer smo obiskali glavno tajnico Elizabeto Strunjaš. Pokukali pa smo tudi v Porabje, zbrali celo vrsto pisem iz najrazli•nejših koncev sveta, poiskali zanimive povratnike, pobrskali po bogati zakladnici slovenske kulturne dediš•ine ter nabrali še kopico zanimivih aktualnih dogodkov preteklega meseca. Vabimo vas, da si revijo še sami ogledate, saj boste v njej zagotovo odkrili še veliko zanimivega. Naro•ite jo lahko po telefonu: 0011 386 1 2410 284 ali na e-naslovu: tajka.martinec@zdruzenje-sim.si

MARIO JUR•I•

Builder - Lic. No. 15968
Member Master Builders' Association

ABN 28 589 647 832

**Homes - Extensions - Bathroom renovations
under pinning - Specialising in all concrete work -
Repairing concrete cancer - Concrete pools &
spas - Landscaping and pavers**

QUALITY SERVICE - FREE QUOTES - Za slovenske
upokojeince v Sydneyu in okolici 10 % popust

PO BOX 384
Frenchs Forest 1640

Phone: 02 9984 1869
Mobitel: 0425 293 647

Janez Jalen
(3)

Izpod ognjišča je prilezla miš, splezala na tram in se zagledala v ogenj. Preplašil jo je Peter, ki se je na glas zasmejal in sedel na rob ognjišča.

Peter je segel po èedro, si jo natlaèil in priprl pod pokrovec •iv ogorek. Stan je zadišal po tobaku. Za rahlo meglo dima pa se je prikazal Petru materin obraz, ves mlad in objokan, prav tak, kakršen je bil tisto jutro.

Mama je pravkar prinesla iz hleva golido mleka: “Je•eš, Marija!” se je prestrašila in spustila golido iz rok. Belo peneèe se mleko se je razlilo med razhrojene kravjeke in èrno blato. “Maamaa!” je zaklical Petrèek, stegnil obe roèici hkrati in silil iz strièevega v materino naroèje.

“Petrèek, Petrèek, Petrèek!” je stiskala mama svojega edinèka k sebi. Ne prej ne kasneje ni pomnil Peter, da bi ga bila mama kdaj poljubila. Takrat pa, dobro se je spominjal, ga je obsipala s poljubi, da mu je kar sape zmanjkovalo. Še stricu Toma•u se je zdelo preveè: “No, Meta, ne snej ga nikar!” je povedal prav poèasi in na pol zasmehljivo izpod košatih brk: “Ti utegne na stara leta biti še v oporo. Fant je èisto •iv in zdrav. Le preobleèi ga boš morala, se mi zdi.”

Petra je postalo sram. Zmuznil se je mami iz naroèja na tla, stekel v hišo in se skrìl za peè. Mama je prišla koj za njim z gorko vodo v pomijniku. Slekla ga je, umila in preoblekla. Peter je priznal, da mu je res malo ušlo, ko je mislil, da je stric Toma• divji mo•. Vekal pa ni, se je pohvalil še mami. In pa da ji bo •e vse povedal, ko bosta sama, je obljubil.

V kuhinji je stric Toma• kuhal •gance in topil mleko. Gospod doktor se pa zunaj kar naèuditi ni mogel lepoti pomladnega jutra v bohinjskih gorah.

Peter je hitro pozabil prestani strah. Tudi sram ga ni bilo veè. Saj so bili vsi tako prijazni z njim. Videl je samo še petelina, ki je visel na leseni kljuki poleg vrat. Smukal se je okrog njega in obèudoval spreminjajoèe se perje. Prav posebno so mu bile vseè rdeèe obrobljene oèi. Mikalo ga je, da bi mu izpulil vsaj eno pero iz repa.

Lepo bi se mu podalo za klobukom. Pa je vedel, da ne sme. Sklenil pa je, ko bo velik, da si petelina sam ustrelì.

Peter je puhnil dim pod ostrešje in glasno spregovoril: “Èe bo prav, se mi jutri ali vsaj po jutrišnjem zjutraj •elja iz otroških let izpolni. Še veè. Moj petelin bo nosil krivce v repu in ne ravnih peres.”

Gospod doktor ni mogel prehvaliti popeèenih •gancev. Kar niè jih ni ostalo. Zato je pa izpraznil svoj nahrbtnik in pustil na mizi dokaj dobrih stvari. Njemu pa je stisnil za slovo še srebrn goldinar v roko.

Peter je iztrkal èedro, nalo•il znova na ogenj in spet legel. Plamen je plapolal na ognjišèu, po strmi notranji strani strehe pa so plesale sence preènega tramovja.

Zveèer pri lešèerbi je šele Peter povedal mami, kako je vso noè hodil po Lomu.

“Vso noè si blodil sam po gošèah?” se je zasmilil materi. “Revèek!”

“Res, mama, za roko me je vodila. Z drugo pa je privzdigovala veje, da se nisem opraskal po obrazu. Èez trnje me je pa kar prestavljala. Kadar mi je padel klobuèek na tla, ga je pobrala in me spet pokrila. Ko sem se utrudil, me je polo•ila v mehko posteljico in me odela z belim ko•uhom. Obljubila je tudi, da mi prinese gorkega mleka in velik kos pogaèe. Potem je pa padel petelin predme in stric Toma• je prišel. Posteljica je pa kar zginila. Pravzaprav bi bil moral poèakati dobro •eno. Gotovo me je dolgo iskala. Nisem naredil lepo.”

Mati je pritisnila sinèka k sebi: “Angelèek varuh te je vodil, Petrèek.”

“Ne, ni bil angel,” je ugovarjal Peter: “Ni imel niè perutnic.”

“Potem te je pa sama Mati bo•ja varovala.”

“Morebiti, ko sem prav zanjo nabiral cvetje,” je verjel takrat Peter. Sedaj je vedel, da se mu je le sanjalo. Mati je bila do groba preprièana, da je Marija njenega sina sprejela posebej v svoje varstvo. Stric Toma• je pa govoril o belih triglavskih •enah in da utegne Peter biti kdaj v gorah tako doma, kakor nikdo drug ne.

Ogenj je pojemal in Peter je zami•al: "Mama! Najbr• jo je Bog zato vzal k sebi, ker bi ji ne mogel jaz sedaj s èim postreèi." Vzel je iz •epa ro•ni venec, se pokri•al in zaèel moliti: "Verujem v Boga Oèeta, vsemogoènega Stvarnika nebes in zemlje."

Ro•nemu vencu je Peter dodal še dokaj oèenašev.

"Hu, hu, hu, huhuhuu," je zajukala sova v lešèevju na Kraju. Peter je ni več slišal. Pravkar je bil zaspal.

Nad Podrto goro, Rodico in Èrno prstjo se je prièelo svitati. V skalovju, Petru za hrbtom, je zahrkala belka. Iz gošèevja je prigostolel str•ek. Mrak se je hitro umikal jutranji svetlobi. V brsteèem macesnu je zacvilil komatar in hrešèeèe skliceval tovariše. Ves nestrpen je Peter hitro še enkrat pregledal puško, èe je nared, in jo pripravil za strel. Tanko je prisluhnil. Slišal je biti lastno •ilo v vratu. Hipoma se je zdrznil. Glasen frfot je završal skozi somrak. Na poboèje pred njim je priletel škarjavec, usloèil se je in stegnil vrat ter gledal in poslušal, èe je vse varno. Peter je kar drgetal, ruševce je pa rahlo zapihal: "Èu huj."

Lepa Avstralija in prijazni ljudje

Veè kot pol leta je •e minilo, odkar sva se vrnili iz Avstralije. Po vseh mesecih so vtisi s popotovanja še vedno •ivi. Ko razmišljava o Avstraliji, si zmeraj za•eliva, da bi jo znova obiskala in spoznala tiste kraje, ki jih med prvim obiskom nisva mogla obiskati.

Svoje potovanje po delu Avstralije sva zaèela februarja. Iz zimske Slovenije sva poletela v Sydney, kjer sva ostala tri tedne. Stanovala sva v Merrylandsu, v hiški poleg slovenske cerkve. Iz Sydneya sva z vlakom odpotovala v Melbourne, kjer sva prav tako stanovala v slovenskem verskem središèu. Melbourne je sicer lepo mesto, priznati pa moram, da me je nenehno spreminjajoèe se vreme kar pošteno jezilo. Ko pišem o Melbourneu, se moram iskreno zahvaliti zakoncema Vuèko in dru•ini Sommer za njihovo gostoljubje.

Iz Melbournea pa v Adelaide, kjer sta naju èakala zakonca Vuzem. Pod njuno streho sva pre•ivela dva nepozabna tedna. Nisva spoznala samo Adelaide, ampak tudi okolico. Tudi iz prijetnega gnezda, kjer sva se poèutila kot doma, sva morala naprej. Tako sva poletela v Cairns, kjer naju je èakal »wicked campervan«, ki sva mu nadela ime »Rozika«. Z Roziko sva prevozila 6400 km. Od Cairnsa po vsej vzhodni obali in bli•njem obalnem pasu, s krajšimi in daljšimi postanki v krajih, ki so se nama zdeli še posebej privlaèni. Peljala sva se vse do Bateman's Bay-a, od koder sva zavila v Canberro in po nekaj dneh nazaj v Sydney.

Po poklicu sem profesorica slovenšèine in ker sem se odloèila za nadaljevanje študija, sem na potovanju

Stal je pa še vedno mirno kakor ulit. Èez kratek èas je zaèuhal moèneje in zamahnil s perutnicami. Peter je vedel, da se ne sme niti ganiti. Petelin je poskoèil in prièel izzivati. Zaropotal je s perutmi, se odgnal od tal, se preletel in potresajoèe zapihal. Naokrog je ostalo vse tiho. Ruševce se je èutil varnega. Našopiril je perje, razprostrl rep, napihnil vrat in zagrulil: "Rukutu kukutu kur." In je pihal in grulil, poskakoval in plesal, se ropotaje spreletal, se priklanjal, s povešenimi perutmi vozil koèijo in se pomikal èimdalje više po poboèju navzgor. Na strel se pa Petru ni hotel pribli•ati, kakor bi vedel, kje ga èaka smrt.

Peter se je spet zdrznil. Prav prek njega je hrumeèe prifrftotal drug petelin in se spustil blizu izzivaèa na slemenu na tla. Zapràšila sta se drug v drugega, odletelo je nekaj perja in pritepenec je odfrftotal naprej, drugam iskat sreèe za svojo mlado zaljubljenost. K zmagovalcu pa je priklokalo dvoje kokošk. Med petjem in plesom se je ruševce pobrigal za zarod. *se nadaljuje*

prijetno zdru•ila s koristnim. Odloèila sem se, da bom v Avstraliji skušala poiskati Prekmurce, posneti njihov govor in kasneje med študijem raziskati, v kolikšni meri je njihovo nareèje ohranjeno.

Ne bom imensko naštevala vseh Prekmurcev, ki so mi pomagali, ker jih je bilo preveè. Zahvala velja vsem Prekmurcem iz okolice Sydneya, Melbournea in Adelaide, ki so si vzeli èas za mene. Pripomogli so k temu, da bo nastala pomembna raziskava o prekmurskem nareèju.

Avstralija je s svojo pokrajino, mesti in prijaznimi ljudmi de•ela, v katero se •eliva vrniti.

Prve sne•inke smo v Sloveniji •e dobili. Zato pošiljam v toplo Avstralijo lep zimski pozdrav!

Katja Meško, Slovenija

ZAHVALA

Ob nenadni smrti naše sestre **MARIJE FRANK rojene GRL** bi radi izrekli zahvalo vsem, ki ste nam v teh te•kih dneh stali ob strani. Hvala p. Cirilu in misijonarki Mariji za molitve, sveto mašo in molitveni spomin in vsem, ki ste nam izrazili so•alje, prišli k molitvam in sveti maši. Iskreno so•alje izrekamo tudi mi njenima sinovoma Jo•etu in Tonetu ter hèerkama Vlasti in Mihaeli ter njihovim dru•inam v Sloveniji. Upali smo, da se bomo imeli veliko za povedati, pa je beseda za veèno zastala. Naj draga sestra Marija poèiva v Bogu!

Brat Frank Grl in sestre Milka Rebec, Mihelca Konšek in Jo•ica Šabec – vsi z dru•inami.

p. Janez Tretjak, OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007
Tel.: (08) 8346 9674
Fax: (08) 8346 2903
E-mail: tretjakj@picknowl.com.au

sv. družina AdELAIDE

ÈLOVEK BI DEJAL, da smo komaj prièeli leto pa se •e bli•amo zadnjemu mesecu, mesecu, ko se bomo duhovno pripravljali na naš najveèji praznik, ko se spominjamo rojstva našega Odrešenika Jezusa Kristusa.

V našem verskem središ•u bo ves advent vsak petek pril•nost za bo•ièno spoved in pa ob nedeljah po maši. Za do•iveto praznovanje marsikaj storimo, koliko bolj se moramo kot kristjani duhovno pripraviti, predvsem z iskreno spovedjo. Kadar je èlovek notranje miren, ima èisto vest pred Bogom in ljudmi, takrat se tudi v njem naseli tiha notranja sreèa in mir, le tega si vsi •elimo.

BO•IÈNI RAZPORED:

Pred polnoènico bomo lahko poslušali stare bo•iène pesmi in bo•ièno zgodbo. Ob polnoèi bo slovesna polnoènica – z ljudskim petjem in petjem zbora. Èe bodo starši pripeljali otroke, bo bo•ièna procesija in bi ob luèkahprinesli Jezusa v jaslice.

V èudovitem sonènem ponedeljku, 4. oktobra je slovenski klub Adelaide pripravil piknik v Sandy Creek v Barossa Valley.

Na bo•ièni praznik Jezusovega rojstva bo ob 10. uri dopoldne sveta maša z ljudskim petjem.

V nedeljo, 26. decembra obhajamo praznik prvega muèenca svetega Štefana. Letos bomo na to nedeljo praznovali praznik svete Dru•ine,

zavetnice našega misijona. Po maši bo blagoslov vode in soli. Prav je, da ta blagoslov ohranimo, saj verniki tudi danes uporabljamo blagoslovljeno vodo in sol. Voda je namreè eden od pomembnih simbolov, ki spremlja èloveka v vsakdanjem •ivljenju in pri bogoslu•ju. Sol je kot simbol manj znana, vendar jo radi pomešamo k vsakdanji hrani.

Pater Janez mašuje vsak dan v malteškem domu sv. Rafaela za sestre in ostarele. Tako je bilo za praznik sv. Franèiška, 4.10.2004.

Na Silvestrovo, na zadnji dan leta 2004 bo zveèer ob 6. uri sveta maša v zahvalo za vse prejete dobreote leta, ki se izteka.

NOVO LETO 2005, praznik Marije, svete Bo•je Matere in svetovni dan miru - praznièna maša bo ob 10. uri za blagoslov in Bo•je varstvo.

Rojake v **MILDURI in BERRIJU** bom obiskal v dogovoru z njimi - v tednu med bo•ièem in novim letom.

Praznik svetih Treh Kraljev ali Gospodovo razglašenje praznujemo v Avstraliji na prvo nedeljo v januarju.

p. Janez

Zahvalno pismo patru Janezu in slovenski skupnosti v Adelaidi

Dear Pater Janez,

On behalf of all the families that had the pleasure of supporting and watching our children participate at the professionally organised Slovenian Concert in Adelaide we would like you to accept our heart felt thank you.

Our young people appreciate very much the chance to perform to a different audience in a different state to their home state. They know that what they do at home is appreciated by their parents and grandparents but when people who don't know them, haven't seen them grow up, appreciate there efforts, they know for sure that what they are learning and doing is truly worthwhile.

The other important point is that the concert provides the young and the not so young an opportunity to meet other Slovenians just like them and have a lot in common. And that there are Slovenians in other states putting together cultural events and hanging on to our precious customs, culture, language and song, even though at times it is difficult, keeping in mind that many participants are now third generation. I think that we can all be inspired by one another.

Pater, thank you and your helpers once again. It was a pleasure being involved in such a well organised, hospitable event and best of all it gave us a chance to be together and isn't that what Jesus wanted for us?

Yours faithfully

Lydia Bratina, together with all the parents, Melbourne VIC

Varnost je zagotovljena: p. Janez z bernardinko Heidi, p. Valerijan, p. Ciril, p. Filip.

nemški gostilni v središču mesta. Zatem smo se odpeljali na Glenalg Beach. To izgleda kot pravi adelaidski 'Gold Coast' ali naša St. Kilda Beach v Melbournu. Glenalg je eno najlepših naselij adelaidske obale in ima zgodovino, da so v večini vsi prvi priseljenci Adelaide pristali na tem mestu. Zanimivo je, da je edini tramvaj v Adelaidi, ki povezuje Glenalg z mestom Adelaide. Proti večeru smo se vrnili v naš hotel, se osvežili in bili povabljeni na okusno večerjo in generalne vaje za koncert v slovenski klub Adelaide. V soboto zjutraj so tisti, ki so s seboj prinesli velike in debele denarnice, odšli primerjat cene trgovin Adelaide in Melbournu! Ostali smo si ogledovali lepote več kot milijonskega mesta. Središče mesta Adelaide je lepo načrtovano in ga obkroža veliko zelenih parkov. Reka Torrens teče skozi mesto. Adelaide kot mesto me močno spominja na glavno mesto Slovenije, Ljubljano. Adelaide ima svoj zanimiv stil planiranja mesta in arhitekture. Adelaide je mesto cerkva! Videli smo jih zelo veliko med vožnjo po mestu in ob ogledu mesta.

Soboto popoldne je bil čas, ki je bil vzrok, da smo se vsi podali na dolgo pot iz Melbournu, namreč na trideseti slovenski koncert. Nastopajoči so bili vsi iz Adelaide in Melbournu. Na lepo izpeljanem koncertu je nastopilo 27 prijavljenih, ki so nastopili v petju, recitacijah, glasbi in folklori. Zelo lepo je bilo videti še toliko mladih in ne tako mladih Slovencev, ki so popestrili sobotno popoldne in vsi odlično pokazali s svojim talentom, da se še zanimajo za obstoj slovenske tradicije in kulture. Okrog enajste ure zvečer smo se veseli vrnili v naš hotel.

V nedeljo smo se zbrali za deseto sveto mašo v slovenski cerkvi Svete Družine v Adelaidi. Z nami so bili vsi slovenski frančiškani ki delujejo v Avstraliji. To so pater Janez Tretjak, pater Ciril Božič, pater Filip Rupnik in pater Valerijan Jenko. Po maši smo bili zopet povabljeni na okusno kosilo v slovenski klub in bili odlično postreženi! Hvala vsem Slovincem v Adelaidi, da ste nas tako lepo gostili! Potem smo se podali nazaj na dolgo pot v Melbournu!

Koncert je bil zelo lepo pripravljen in organiziran s skupnimi močmi adelaidske slovenske skupnosti in s pomočjo Melbournu. Naj se ob tej priliki zahvalim patru Janezu in vsem, ki so njemu pomagali, da je trideseti slovenski koncert zopet pokazal, da slovenska zavest še močno živi! Vsa zahvala gre tudi gospe Dragi Gelt in gospe Aniti Fistrič za pomoč pri organizaciji koncerta. Ne smemo pozabiti naše gospe Lidije Bratina, ki je tako

skrbno organizirala avtobuse, bivanje v Adelaidi in ves ogled Adelaide. Za lepo početje na koncertu pa hvala napovedovalkama gospodični Rosemary Poklar in gospe Lauri Premrl. Pristrèna hvala vsem nastopajočim, saj brez vas koncerta ne bi bilo! Upam, da smo vsi, ki smo skupaj potovali v Adelaido na ta koncert, veseli srečanja drug z drugim.

Hvala vsem še enkrat za vaše delo in trud. Drugo leto bomo imeli 31. slovenski koncert v Melbournu. Mislimo že zdaj na to in veselimo se zopet tega srečanja!

Lenti Lenko OAM, Melbourne VIC

ELICA RIZMAL je urednica slovenskega programa radia SBS, ki oddaja iz studia v Melbournu ob nedeljah in ob torkih od 8. do 9. ure dopoldne. Ob nedeljah lahko poslušajo poslušalci v Sydneyu in Melbournu, ob torkih pa po vsej Avstraliji. Takole smo jo našli, ko je lovila vtise s 30. slovenskega koncerta v Adelaidi, 2. oktobra 2004. Kaj sta povedala Peter, Anita, mama Justa in stara mama Bole, so pa poslušalci slišali.

Center za socialno delo išče FRANCA SUŠNIKA, roj. 10.10.1936, doma iz Stahovice. V Avstralijo je prišel leta 1957 z ladjo "Roma" s pomočjo "Australian Austrian Assisted Passage Scheme". Naprošamo vsakogar, ki bi kaj vedel o njem, da to sporoči veleposlaništvu RS v Canberri. Hvala!

Sestra Irena Vertaènik - Koren in mama Urška Vertaènik iščeta STANKA PISTOTNIKA. Rojen je bil 19. novembra 1945 v Èrni na Koroškem. Njegov zadnji naslov je bil: Stan Pistotnik, Gange 26 Railway S.A.R. Jamestown S.A.

ZLATA •ETEV - GOLDEN HARVEST

Slovensko društvo Melbourne

je 20. novembra 2004 praznovalo zlati jubilej

1954 -1964

Petdeset let mineva letos od pomembne odločitve, da se ustanovi slovensko društvo - od zaorane ledine njive, kjer se je sejalo seme, ki je bogato obrodilo v zlato •etev.

19. decembra 1954 je bil ustanovni obèni zbor, kjer je bil sprejet osnutek pravil in odloèili so se za ime organizacije: Slovenski Klub Melbourne. Tako je bil postavljen temelj slovenskemu društvenemu udejstvovanju, na katerega rezultate lahko danes s ponosom ka•emo vsakomur širom Melbourne.

Sledil je prvi redni obèni zbor, izid prve številke Vestnika, osnivanje pevskega zbora in upokojenske dru•ine, udele•be na raznih festivalih, prièetek prvih razgovorov o organizaciji nabirke za Dom v Melbourne, razni izleti in pikniki, prvi kulturni veèer s pestrim sporedom, prvo sodelovanje na festivalu Moomba, razstava na Royal Melbourne Show, športni odsek je organiziral prvi lov na zajce, dramske prireditve; 1. maja 1960 podpis pogodbe o nakupu Doma, avgusta prvi vpis v slovensko šolo; naèrti in organizacija zveze slovenskih društev v Avstraliji leta 1961; izid prve slovenske knjige leta 1962; osnivanje knji•nice, prva slovenska razstava slikarskih del, romanja, izbor kraljice nageljnov in lepotic plesa, organiziranje pomoèi •rtvam potresa v Skopju leta 1963, odprto prvo balinišee leta 1964 na vrtu Doma v Carltonu.

Zrna ljubezni do Slovenije so bila vsejana v vsako slovensko prireditev. Vkljuèeno je bilo hrepenenje po sreèi, ljubezni, veselju, upanju na boljše èase. Upanje in ponos Slovencev, ki so leto za letom prihajali v Avstralijo, je bilo zlito v seme in rodili so se uspehi.

Še vedno mogoèno doni slovenska pesem v naši sredi.

1965 -1974

Zrna ljubezni so bila vr•ena na plodna tla, rodil se je moèan klub, ki je povezoval Slovence, da so skupno praznovali, se veselili in se tola•ili v èasu bolesti. Veè zrn je bilo vsejanih, veè zrn navdušenja, pridnosti, zagnanosti in novo zemljišee je bilo

kupljeno, prièela se je gradnja današnjega središea – lep klas uspehov v snopu jubileja, •etev mnogih prostovoljnih ur ob sobotah in nedeljah.

Sledilo je veliko kulturnih prireditev, športnih tekmovanj, nogomet in balinanje, gostovanje prvega slovenskega ansambla iz Slovenije, izbira lepotic, dramske prireditve, filmski veèeri, sestavljen je bil odbor za gradnjo novega središea

v Elthamu, nakup zemljišea, blagoslov zemljišea, ustanovitev •enske sekcije, prodaja Doma v Carltonu, izkopani so bili temelji za novi dom v Elthamu leta 1974, nogometno moštvo je postalo prvak nedeljske lige nogometne zveze Viktorije. Na zemljišeu je bilo zgrajeno novo balinišee, praznovanje 20 letnice kluba je bilo praznièno in s ponosom so si èlani in prijatelji lahko ogledovali uspehe zadnjih let.

G. Bojan Bertoncej èestita v imenu veleposlaništva RS predsednici SDM Mileni Brgoè. V ozadju voditelja slavlja Andrew Fistriè in Anica Markiè.

